

„J. Genhold til samtlige de foranstaaende ved de af Statsrevisorerne indstillede Poster tagne Beslutninger finder Rigsdagen intet Videre at erindre med Hensyn til det aflagte Statsregnskab“.

Subsidiariter:

At Slutnings-Indstillingen bortfalder.

Forslag af Nyholm, Krarup, Holst, Mortensen, Thalbøyer og Unsgaard:

Kirke- og Underviisningsministeriet.

Det kongelige Theater og Capel.

4. at Ordene: „for denne Gang“ udgaae.

Ordføreren: Det vil være i det ærede Things Grundring, at de Bemærkninger, der fra Revisionens Side vare fremkomne angaaende denne Post, fra Ministeriets Side aldeles ingen Besvarelse havde fundet, og at de fuldstændige Oplysninger først fremkom her i Salen. Deraf fremgik, at det var den ærede Indenrigsministers Overbeviisning, at man ved den i Finantsloven vedtagne Bestemmelse var gaaet den Privates Ret for nær, hvilket ogsaa var erkendt i de paafølgende Finantslove, idet man ikke alene havde bevilget Udgiften paa den Maade, hvorpaa Vedkommende havde gjort Paastand, men tillige Differencen for det tilbagestaaende Qvartal. Som Følge deraf kan der ikke være Tvivl om, at Indenrigsministeren har fulgt en aldeles loyal Fremgangsmaade, ved at stoppe denne Afvigelse fra Finantsloven, der naturligviis maa være Regelen, saasnart han var kommen til Kundskab derom, og senere bringe den under yderligere Forhandling, hvorved den nu faaer sin Erledigelse. Udvalget foreslaaer derfor, at den Censur, der indeholdes i Udtrykket „for denne Gang“, bortfalder, ved at disse Ord udgaae.

Da ellers Ingen ønskede at yttre sig, fattedes

Forslag af Udvalget:

Indenrigsministeriet.

18. at Ordene: „for denne Gang“ udgaae, under Afstemning, og vedtoges eenstemmig med 36 Stemmer.

Formanden: Derefter sætter jeg under Forhandling det af Udvalget stillede Vædringsforslag til 21de Antegningspost, under „Justitsministeriet“ i Forbindelse med selve Antegningsposten.

Ordføreren: Da Udvalget indstillede, at de i denne Post omtalte 204 Rd. 72 §, der, som man vil erindre, vare udbetalte til tvende Hospitaller i Consumtionsgodtgjærelse, skulde søges tilbagebetalte, gif man ud fra den Forudsætning, at det var in confesso mellem alle Vedkommende, at det var Noget, der tilkom Statskassen. Justitsministeren oplyste imidlertid ved Sagens tidligere Behandling, at Spørgsmaalet endnu var under Forhandling ved Domstolene, idet der fra Vedkommendes Side blev gjort Paastand paa, at Godtgjørelsen ikke var Bederlag for Consumptionen, der naturligviis med selve Consumptionen maatte bortfalde, men for Accisen. Sagen angaaer saaledes et Forhold, der endnu ikke er paadømt, og da det ikke er Mening, at Rigsdagen skulde gjøre nogen Paastand, hvis Retmæssighed er tvivlsom, foreslaaer Udvalget saaledes, at, da Retsspørgsmaalet endnu maa betragtes som uafgjort, Statskassens Ret med Hensyn til de omhandlede 204 Rd. 72 § forbeholdes, saa at naturligviis Regressen bortfalder, hvis Hospitallerne findes berettigede til at oppebære dette Bederlag, eller rettere sagt, Følgen vil da deraf blive, at de ogsaa faae det efterbetalt for den Tid, hvori det er blevet tilbageholdt, medens derimod, hvis Sagen gaar dem imod, det først fastfatte indtræder, nemlig, at de omhandlede 204 Rd. 72 §. skulde søges tilbagebetalt.

Da ikke flere ønskede at yttre sig, gif man over til Afstemning, hvorved